

ת"פ 60735/07/14 - בעניין: המאשימה: מדינת ישראל נגד א פ

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 60735-07-14 מדינת ישראל נ' פ (עציר) 11 דצמבר 2014

בפני
בעניין: כב' השופט הבכיר צבי גורפינקל
המאשימה:
מדינת ישראל ע"י
ב"כ עו"ד אפרתי
נגד
הנאשם: א פ
ע"י ב"כ עו"ד טולדו

הכרעת דין

הנאשם הוא נתין זר ובשנת 2009 הגיע לארץ מניגריה.

בכתב האישום נטען כי ב- 26.11.12 קיבל הנאשם מסמך מרשויות ההגירה המורה לו לעזוב את ישראל תוך 14 יום, והחל מיום 10.12.12, הוא שהה בישראל שלא כדין, וללא אישור שהייה כחוק, ובגין זאת יוחסה לו בפרט האישום הראשון עבירה של שב"ח בישראל, לפי סע' 12 (1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952.

בשנים 2010-2014, היה הנאשם בן זוגה של מהגרת מסודן בשם ס, ובשנת 2011 נולד להם בן משותף.

למתלוננת יש 5 ילדים נוספים מקשרים קודמים.

בכתב האישום נטען כי בשנת 2011 בעת שהמתלוננת היתה בחודשי הריון מתקדמים, דחף אותה הנאשם על הרצפה, ובשנת 2014, היכה אותה בדירתה ב.. בצווארה. בחודש יוני 2014, נטען כי קילל את המתלוננת והיכה אותה בידה, וכתוצאה ממכה זו, נפלה המתלוננת מהכיסא עליו ישבה.

בשנים 2011-2014 נהג הנאשם לקלל את המתלוננת ולאיים עליה כי יפגע בחייו של בנם המשותף ובחייהם של הילדים האחרים.

עוד נטען כי במועדים שונים נהג הנאשם להכות את הבן המשותף בכך שדחף אותו. סטר על פניו וגררו על הרצפה.

בגין זאת יוחסו לנאשם עבירות אימים, לפי סע' 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, תקיפה בנסיבות מחמירות של בת זוג לפי סע' 382 (ב)(1) בצירוף סע' 379 לחוק העונשין (ריבוי עבירות), ותקיפה בנסיבות מחמירות של קטין חסר ישע לפי סע' 382 (ב)(2) בצירוף סע' 379 לחוק העונשין (ריבוי עבירות). כל זאת כמפורט בפרט השני של כתב האישום.

ביום 10.7.14 שעה 04.00 שבו המתלוננת וחברתה ג מבילוי, והגיעו לדירת המתלוננת בת"א שם נמצא הנאשם יחד עם הבן המשותף. כאשר ראה הנאשם כי השתיים נכנסות לדירה, הוא לקח את הילד והתכוון לצאת עימו, והמתלוננת וג שחששו לחייו של הקטין לאור איומי הנאשם בעבר, תפסו את הבן, כדי למנוע מהנאשם מלקחתו. הנאשם דחף את המתלוננת, ותקף את ג במכת אגרוף בפניה ובידה. כתוצאה מכך נפלה המתלוננת ולגיסמה נגרמו חבלות בפנים, דימום בשפה ובסנטר וכן חבלת שפשוף בידה. בגין זאת יוחסו לנאשם עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סע' 380 לחוק העונשין, ותקיפה בנסיבות מחמירות (בת זוג) לפי סע' 382 (ב)(1) בצירוף סע' 379 לחוק העונשין, כמפורט בפרט השלישי של כתב האישום.

בתאריך 20.7.14 נהג הנאשם ברכב ..., ועצר את הרכב. באותה עת לאחר שהתקבל במשטרה מידע מהמתלוננת כי צפוי מפגש בינה לבין הנאשם, יצא צוות בילוש למקום המפגש כדי לעצור את הנאשם בגין התקיפות שפורטו בפרט האישום השלישי.

השוטר אלעד טויזר ניגש לרכבו של הנאשם שכובע זיהוי משטרתי לראשו, הוא הוציא מכיסו תעודת שוטר, וקרא לעבר הנאשם "משטרה" בעברית ובאנגלית, לאחר מכן התקרב לרכב, וניסה לפתוח את דלת הנהג, אך הנאשם החל בנסיעה מהירה לכיוון מערב, והמשיך צפונה לכיוון כביש 20.

אלעד חבר לניידת משטרה שהגיעה למקום, כדי להשיג את הנאשם ולעוצרו והניידת החלה לרדוף אחר הנאשם.

הנאשם נסע בנסיעה פרועה לכיוון צפון עד כביש 2, כשהוא סוטה במהלך נסיעתו מנתיב לנתיב, ממשיך לנסוע על אי תנועה, תוך סיכון משתמשי הדרך וסיכון כלי התחבורה במקום.

הוא המשיך בנסיעה מהירה ומסוכנת בכביש 2 לכיוון צפון, ופנה ימינה בדרך המעפילים כאשר ניידת המשטרה רודפת אחריו וכרזת לו לעצור. הנאשם התעלם מקריאות אלה והמשיך במנוסה פראית תוך חציית נתיבים, התעלמות מתמרורי דרך, עלייה על אי תנועה וחציית צמתים מרומזרים באור אדום.

בהגיעו לרח' ירושלים בהרצליה, נחסם הרכב ע"י שני אוטובוסים, והנאשם יצא ממנו והחל לברוח רגלית מהמקום.

השוטר ליאור דנוך יצא מהניידת והחל לרדוף אחר הנאשם עד לתפיסתו וכבילתו.

בזמן הנהיגה, היה הנאשם בלתי מורשה לנהיגת רכב וכן נפסל מלקבל רשיון נהיגה, על פי גז"ד שניתן ביום 13.2.14 בבית המשפט לתעבורה בת"א.

בגין זאת יוחסו לנאשם עבירות של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, לפי סע' 332 (2) לחוק העונשין, אי ציות לרמזור אדום על פי תקנה 64 (ה) לתקנות התעבורה, נהיגה בזמן פסילה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה, נהיגה ללא רשיון נהיגה לפי סע' 10 (א) לפקודת התעבורה ושימוש ברכב ללא פוליסת ביטוח לפי סע' 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי (נוסח חדש) תש"ל-1970, כל זאת כמפורט בפרט הרביעי של כתב האישום.

הנאשם כפר בכל המיוחס לו בכתב האישום.

פרט אישום ראשון:

עדת התביעה רות טופול שהיא סגנית מנהל יחידת הטיפול למבקשי מקלט ברשות ההגירה, העידה כי נערך לנאשם ראיון ובקשתו למקלט נקלטה, הראיון נערך בשפה האנגלית שהיא שפת הדיבור של הנאשם, ולאחר מכן הוא קיבל את המסמך ת/2 ביום 26.11.12 שבו נכתב כי בקשתו לקבלת מקלט נדחתה כיוון שלא עמד בקריטריונים לקבלת מעמד של פליט וכן הודע לו כי עליו לעזוב את הארץ תוך 14 יום.

הנאשם הוחתם על המסמך ותוכנו הוסבר לו.

העדה מעידה כי הנאשם הוזמן פעם נוספת לרשות ההגירה כיוון שהיה בלבול במסמכים, הואיל ואדם נוסף נכנס לישראל באותו שם כמו של הנאשם וע"מ לוודא את זהותם של השניים, נקרא הנאשם שוב והוברר כי זהותו תואמת את הרשום במסמכים ואילו האדם הנוסף התחזה כאדם אחר.

הנאשם הכחיש תחילה כי ידע על תוכן המסמך עליו הוא חותם, אולם במהלך עדותו בבית המשפט, העיד כי הגיש בקשה לקבלת מעמד פליט, עבר ראיון בשפה האנגלית ולא היתה לו בעיה עם השפה. ב- 11/12 הגיע למשרדי ההגירה בחולון, הוא מזהה חתימתו על ת/2, וטען תחילה כי לא נאמר לו שעליו לעזוב את ישראל תוך 14 ימים, לשאלה מדוע חתם על המסמך השיב כי נאמר לו שאם לא יחתום ייעצר, אך לא ידע על מה הוא חותם.

לאחר מכן העיד כי הגיע פעם נוספת לרשות ההגירה ואז העיד, כי אכן הוסבר לו בפעם הקודמת כשהיה בחולון שעליו לעזוב את המדינה, והוא התווכח עם ההחלטה ושאל מדוע, אולם לא חלק עוד על עצם הידיעה שנאמר לו כי עליו לעזוב את ישראל.

בנסיבות אלה, כאשר אין עוד מחלוקת שהנאשם לא קיבל מעמד של פליט, בקשתו להוסיף לשהות בישראל נדחתה ואף נאמר לו במפורש כי עליו לעזוב את ישראל תוך 14 ימים, הוא ידע והבין את תוכן ההוראה ולמרות זאת, וחרף ההוראה לעזוב, נשאר בישראל, הרי ברור שמאז 10.12.12 שוהה הנאשם באופן בלתי חוקי בישראל ועל כן אני מרשיעו בעבירה שיוחסה לו בפרט האישום הראשון.

פרט אישום שני:

ס שהיא בת זוגו של הנאשם העידה על האלימות שהפעיל כנגדה הנאשם בעת שהיו בני זוג, ותיארה את הארועים השונים המפורטים בפרט האישום.

ארועים אלה התרחשו לפני 4 שנים, וכן היו ארועים מהתקופה האחרונה, אולם היא לא התלוננה נגדו במשטרה, וכן אישרה כי כעסה עליו הן משום שלטענתה אינו משתתף בתשלומי אחזקת הדירה, והן משום שנודע לה שהוא מבלה עם נשים אחרות. לגבי כל הארועים של מעשי האלימות שהופעלה ע"י הנאשם נגדה, המתלוננת היא עדה יחידה, למעט האיומים שהשמיע הנאשם כי יפגע בבנם הקטין .., הבן המשותף, וכי יהרוג אותו אם לא ישאר עימה, וכן תיארה שבאחד המקרים הגיעה עם הילד ל לאחר שהילד היה חבול בפניו, כתוצאה ממכות שהיכה אותו הנאשם, ולאחר שדחף אותו.

ס מעידה כי יום אחד התקשרה אל הנאשם שיבוא לקחת אותה ואת ג, חברתה. הנאשם הגיע יחד עם הילד. לילד היו

סימנים בראש ובמצח, וכאשר ג ראתה זאת, שאלה מה קרה לילד, אמרה לה בנוכחות הנאשם שהוא הרביץ לו, ואז איימה ג על הנאשם כי אם יעשה זאת שוב היא תתלונן עליו במשטרה.

עדת התביעה, ג, מאשרת דברים אלה והיא מעידה שפרט לדברים ששמעה מהמתלוננת כי הנאשם מאיים עליה ומכה אותה וכן מכה את הילד המשותף, ... היא מעידה שפעם אחת כאשר היא וס הלכו לקנות בגדים, הגיע הנאשם עם הילד כדי להחזירם הביתה, היא ראתה שיש לילד חבלות בראש ושאלה את ס מה קרה לילד, וס ענתה שאבא שלו נתן לו מכות בראש. אז אמרה ג לנאשם שאסור לתת לילד קטן מכות כאלה, ואם תראה עליו פעם נוספת סימנים תתלונן נגדו במשטרה.

הנאשם מצידו מכחיש כל ארועי אלימות הן כלפי ס והן כלפי בנו, טוען שהוא אוהב את בנו המשותף ואין לו סיבה להכות ילד קטן.

עדויותיהן של ס וג מהימנות עלי ולא מצאתי כי הפריזו בתיאור הדברים או ניסו להעליל עלילת שווא על הנאשם. כנגד זאת עדותו של הנאשם היא עדות מתחמקת ומתפתלת ואיני מאמין לו להכחשתו הגורפת כאילו היה בן זוג למופת, דאג לבית ולמשפחה ואהב את בנו ומעולם לא השתמש נגדו באלימות.

למרות זאת יש לזכור כי ס היא עדה יחידה, ככל שהדבר מתייחס לתלונותיה על האלימות שהפעיל נגדה הנאשם, ומאחר שלא הגישה תלונה מיד, מצד אחד, ויש בליבה כעסים על הנאשם משום שאינו משתתף בתשלומים של אחזקת הבית ויוצא עם נשים אחרות, מצד שני, ולאור הכחשתו של הנאשם את מעשי האלימות, הרי כל אימת שאין תמיכה לעדותה של ס בעדויות או במסמכים אחרים, לא ניתן לבסס ממצאים בדרגת הוודאות הנדרשת במשפט פלילי, ככל שהדברים מתייחסים לעדותה היחידה.

לפיכך, מחמת הספק אני מזכה את הנאשם מהעבירות של תקיפת בת זוג שיוחסו לו בפרט השני.

לעומת זאת, לענין השמעת האיומים על בנם המשותף של הנאשם וס ולענין האלימות שהפעיל הנאשם כלפי הילד כאשר ס מעידה על כך, וג מצידה מעידה על תלונה מיידית של המתלוננת לפניה על הכאתו של הילד ע"י הנאשם, וג עצמה ראתה בעיניה את הסימנים של האלימות שהופעלה ע"י הנאשם כלפי הילד ואיימה על הנאשם כי פעם נוספת שהדבר יתרחש היא תתלונן נגדו במשטרה, הרי ככל שהדבר נוגע לתקיפת הילד, עדותה של ס נתמכת בצורה כזו ע"י עדותה של ג באופן שמאפשרת, לאחר דחיית עדותו של הנאשם כבלתי מהימנה, לקבוע ממצאים בדרגת מהימנות של מעל לכל ספק סביר, ועל כן אני מרשיע את הנאשם בעבירת תקיפה בנסיבות מחמירות של קטין וחסר ישע לפי סעי' 382(ב)(2) לחוק העונשין, ככל שהדבר מתייחס לתקיפתו של הילד.

כאמור, אני מזכה את הנאשם מעבירת האיומים ותקיפת בת זוג שיוחסה לו בפרט האישום השני.

פרט אישום שלישי:

ביום 10.7.14 חל יום העצמאות של סודן, וס הלכה לבית חברותיה לחגוג. הילד נשאר בבית, וג הצטרפה אליה מאוחר יותר.

הנאשם התקשר לס וכאשר אמרה לו היכן היא נמצאת, הוא הגיע למקום, וכאשר ג הגיעה עם חבר שלה, אמרה לו ס לעזוב את המקום ולחזור לבית לשמור על הילד שנשאר לבד.

מאוחר יותר, ביקשה ס מג שתלווה אותה הביתה, כי היא פוחדת מהנאשם והשתיים הגיעו לדירה.

ס צילצלה בפעמון הדלת והנאשם פתח, קילל אותה ושאל מדוע ג הגיעה יחד איתה, הוא החזיק את הילד בידיו, וס החזיקה את הילד מרגליו. ג עזרה לס למשוך את הילד בעוד הנאשם מושכו מהצד השני, כאשר ג ניסתה להזיז את ידו מהילד, נתן לה הנאשם בוקס בפנים, בפה, סוזן נפלה עם הילד לרצפה ולג ירד דם מהפה, וכאשר ג התקשרה למשטרה, ברח הנאשם.

ג מעידה על הארוע ומוסרת כי חזרה עם ס לביתה, והנאשם פתח את הדלת וצעק עליה וקילל אותה.

הנאשם איים על ג כי יהרוג אותה וקילל גם אותה, ושאל את ס מדוע היא מביאה אנשים לבית.

ס אמרה שזהו ביתה ואז דחף אותה הנאשם על הרצפה והיא נפלה, גיסמה ניסתה לעזור לס לקום וס אמרה לנאשם לעזוב את הדירה ואז אמר הנאשם, אם אני הולך אני אהרוג את הילד ותפס את הילד בבגדיו. ס וג חששו שהנאשם יקח עימו את הילד, ותפסוהו וכאשר דחפה גיסמה את הנאשם כדי שיעזוב את ידו של הילד, הוא נתן לה אגרוף בפנים ופתח לה את השפה.

התצלומים ת/9 תומכים בגירסה של ס וג ומתארים את שפתיה הנפוחות וסימני האלימות שנותרו על פניה ועל ידה של גיסמה כתוצאה מתקיפתה ע"י הנאשם.

הנאשם מצידו מכחיש כי השתמש באלימות כלפי ס או כלפי ג, ולהפך, טוען שג היא שתקפה אותו באמצעות נעליים. עובדה זו לא נזכרה כלל בהודעתו של הנאשם במשטרה, כאשר הוא מספר שג תקפה אותו בארוע אחר עם נהג מונית באמצעות נעליים ללא קשר לארוע זה.

הנאשם הכחיש כי הופעלה אלימות כלשהי כלפי ג והדבר לא רק שעומד בסתירה לעדויות ג וס, אלא גם סותר את הממצאים שנמצאו על פניה וגופה של ג כתוצאה מהאלימות.

עדויותיהן של ס וג מהימנות עלי, עדות הנאשם אינה מהימנת ואני דוחה אותה.

לאור העדויות שהושמעו, אני מרשיע את הנאשם בעבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות של בת זוג כלפי סוזן, ותקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי ג.

פרט אישום רביעי:

בעקבות תלונתה של ס במשטרה, נאמר לצוות הבילוש כי הנאשם מתעתד לפגוש את ס בת"א, ונשלח צוות בילוש כדי לעצור אותו.

ייתאמר מיד כי חלו תקלות בנושא המעצר שכן מצד אחד הוצא צו מעצר ע"י בית משפט לאחר שהיתה תלונה וחשד לאלמ"ב ומעשה אונס, מצד שני, הצוות שנשלח לעצור את הנאשם לא ידע כלל על קיומו של צו שופט.

מכל מקום, מהעדויות של השוטרים שנשמעו בפני, ומדובר במספר לא מבוטל של שוטרים שהשתתפו במרדף ובמעצר, וכן מדו"חות הפעולה שהוגשו עולה בברור כי השוטר אלעד טוייזר ניגש אל הנאשם והזדהה בפניו כאשר כובע משטרה לראש ותעודת שוטר הוצגה לפניו, תוך שהשוטר קורא לנאשם "משטרה" בעברית ו- police באנגלית, וכאשר התקרב לרכב כדי לפתוח את דלת הנהג התעלם מכך הנאשם, והחל לנסוע במהירות ובצורה פרועה ומסוכנת.

ניידת משטרה שהגיעה למקום סייעה לצוות הביטחון לעצור את הנאשם והחלה במרדף אחרי רכבו של הנאשם, תוך שבמהלך המרדף היא מפעילה סירנה ואורות כחולים של משטרה, לא למותר להדגיש כי מדובר בניידת מסומנת בסמלי משטרה, ותוך כדי השמעת כריזה.

הנאשם התעלם מכל אלה, ונסע בנסיעה פרועה תוך מעבר מסוכן מנתיב לנתיב, עלייה על אי תנועה, וחציית צומת ברמזור אדום.

אין בדעתי להתעכב על נסיבות מעצרו של הנאשם האם היה נגדו שימוש בכח כזה או אחר, או לא, שכן אין הוא מואשם בעבירה של אי ציות לשוטר או בתקיפת שוטר, לכן הנסיבות של מעצר הנאשם לאחר שברח רגלית מהרכב אינן רלבנטיות לדין בקשר לנהיגתו הפרועה של הנאשם.

הנאשם מצידו בעדות מתממת העיד כי נסע בצורה רגילה, כלל לא עבר מנתיב לנתיב, לא חצה צומת ברמזור אדום ולא עלה על אי תנועה. לטענתו כלל לא ידע שניידת משטרה רודפת אחריו, אלא ניגש אליו אזרח והוא ברח ממנו.

מצד אחד טוען הנאשם שברח מרכב לבן שרדף אחריו, מצד שני טוען שלא ברח. בכל מקרה, עדותו של הנאשם כאילו לא ידע שמדובר ברכב משטרה אינה מהימנת, עדויות השוטרים מהימנות כי המרדף היה תוך כדי שהניידת משתמשת בכל אמצעי הזיהוי כדי שניתן יהיה ללמוד שמדובר ברכב משטרה המפעיל סירנה ומהבהב באורות כחולים, תוך כדי כריזה ברמקול, אני מאמין לשוטרים כי הזדהו בפני הנאשם ודוחה את הנאשם כאילו לא ידע שמדובר בשוטרים, אלא רק בזמן מעצרו אחרי תום כל הארועים.

לאחר דחיית עדות הנאשם נותרו רק עדויות השוטרים שמהן עולה בבירור כי הנאשם נהג בצורה פרועה ומסוכנת ובכך סיכן את חיי המשתמשים בדרך, לא ציית לרמזורים, כמו כן רשיונו נפסל, הוא נהג בזמן פסילה, אין לו רשיון בתוקף וגם לא בטוח, ועל כן אני מרשיע אותו בעבירה שיוחסה לו בפרט האישום הרביעי.

התוצאה הסופית שאני מרשיע את הנאשם בעבירה שיוחסה לו בפרט האישום הראשון, מזכה אותו מהעבירות של איומים ותקיפת בת זוג שיוחסו לו בפרט השני אולם מרשיעו בתקיפה בנסיבות מחמירות של קטין חסר ישע כמפורט בפרט השני, מרשיע אותו בעבירות שיוחסו לו בפרט השלישי וכן מרשיעו בעבירות שיוחסו לו בפרט הרביעי.

ניתנה היום, י"ט כסלו תשע"ה, 11 דצמבר 2014, במעמד הצדדים

צבי גורפינקל, שופט בכיר